

§ 4. 1. Obowiązki i uprawnienia w zakresie postępowania powypadkowego:

- 1) dowódcy jednostki wojskowej — wykonuje komendant jednostki organizacyjnej obrony cywilnej,
- 2) inspektora do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy — wykonuje przedstawiciel właściwej służby bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 3) lekarza wojskowego — wykonuje lekarz publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

2. W skład komisji powypadkowej, powoływanej przez komendanta jednostki organizacyjnej obrony cywilnej, wchodzi przedstawiciel jednostki organizacyjnej, przy której została utworzona ta jednostka, lub przedstawiciel organu, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W razie wypadku zbiorowego albo wypadku, wskutek którego ratownik poniósł śmierć albo doznał ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, komendant jednostki organizacyjnej obrony cywilnej zawiadamia organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej. Przedstawiciel tego organu może wchodzić w skład komisji powypadkowej jako jej członek, niezależnie od udziału w niej przedstawiciela jednostki organizacyjnej, przy której została utworzona jednostka organizacyjna obrony cywilnej.

§ 5. 1. Organem właściwym do ustalenia praw do świadczeń odszkodowawczych i ich wysokości oraz wypłaty tych świadczeń jest organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej.

2. Organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, przyznać odszkodowanie na zasadach określonych w art. 8 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1118).

§ 6. 1. W celu ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu ratownika wskutek wypadku i choroby pozostającej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby w obronie cywilnej, organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, kieruje ratownika do terenowej wojskowej komisji lekarskiej właściwej ze względu na siedzibę tego organu, za pośrednictwem miejscowo właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.

2. Do ustalenia, czy przyczyną śmierci ratownika była choroba powstała w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, stosuje się tryb postępowania określony w ust. 1.

§ 7. W razie śmierci ratownika koszty pogrzebu pokrywa i odprawę wypłaca organ, który utworzył jednostkę organizacyjną obrony cywilnej, w której odbywał on zasadniczą służbę w obronie cywilnej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1620

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 2001 r.

w sprawie nadania statutu Ministerstwu Edukacji Narodowej i Sportu.

Na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i z 2001 r. Nr 102, poz. 1116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwu Edukacji Narodowej i Sportu nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2001 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Edukacji Narodowej (Dz. U. Nr 1, poz. 4).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2001 r. (poz. 1620)

STATUT MINISTERSTWA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

§ 1. Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, zwane dalej „Ministerstwem”, zapewnia obsługę Mini-

stra Edukacji Narodowej i Sportu, zwanego dalej „Ministrem”, właściwego, na podstawie rozporządzenia

Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2001 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 122, poz. 1333), do spraw:

- 1) oświaty i wychowania,
- 2) szkolnictwa wyższego,
- 3) kultury fizycznej i sportu.

§ 2. W skład Ministerstwa wchodzi Gabinet Polityczny Ministra oraz następujące komórki organizacyjne:

- 1) Departament Kształcenia Ogólnego, Specjalnego i Profilaktyki Społecznej,
- 2) Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego,
- 3) Departament Pragmatyki i Doskonalenia Zawodowego Nauczycieli,
- 4) Departament Szkolnictwa Wyższego,
- 5) Departament Kultury Fizycznej i Sportu,
- 6) Departament Ekonomiczny,
- 7) Departament Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą,
- 8) Departament Prawny,

- 9) Biuro Dyrektora Generalnego,
- 10) Biuro Promocji, Informacji i Analiz,
- 11) Biuro Administracyjne,
- 12) Biuro Spraw Obronnych,
- 13) Wydział Ochrony Informacji Niejawnych,
- 14) Wydział Informatyzacji.

§ 3. Obsługę zadań Ministra w zakresie działu oświata i wychowanie zapewniają w szczególności:

- 1) Departament Kształcenia Ogólnego, Specjalnego i Profilaktyki Społecznej,
- 2) Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego,
- 3) Departament Pragmatyki i Doskonalenia Zawodowego Nauczycieli.

§ 4. Obsługę zadań Ministra w zakresie działu szkolnictwo wyższe zapewnia w szczególności Departament Szkolnictwa Wyższego.

§ 5. Obsługę zadań Ministra w zakresie działu kultura fizyczna i sport zapewnia w szczególności Departament Kultury Fizycznej i Sportu.

§ 6. Bezpośredni nadzór nad Gabinetem Politycznym Ministra sprawuje Minister.

1621

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 11 grudnia 2001 r.

sygn. akt SK. 16/2000.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jadwiga Skórzewska-Łosiak — przewodniczący,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Andrzej Mączyński — sprawozdawca,

protokolant: Grażyna Szałygo,

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2001 r. na rozprawie skargi konstytucyjnej Mirosława Lejszo, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: skarżącego, Ministra Finansów oraz Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie, że § 35 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1994 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 133, poz. 688 ze zm.) oraz § 54 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1995 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy

o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 154, poz. 797 ze zm.) są niezgodne z art. 2, art. 32 ust. 1, art. 64, art. 84 w związku z art. 8, art. 92 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

orzeka:

1. § 35 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1994 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 133, poz. 688 i z 1995 r. Nr 41, poz. 212) rozumiany w ten sposób, że nie ma zastosowania do sytuacji, w której wystawca faktury lub faktury korygującej uwzględnił wykazaną w niej sprzedaż i podatek należny w deklaracji dla podatku od towarów i usług, jest zgodny z art. 32 ust. 1, art. 64, art. 84, art. 92 i nie jest niezgodny z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.